

óriásnak, valamennyi bemutatására azonban nines elég helyünk. Például a tisztviselők és szolgák étkezőterme vagy a tetőn levő kert, amelynek az a célja, hogy azok a nőtisztviselők, akik délben a nagy távolság miatt nem mehetnek haza, ott tölthessék az időt a párisi utca helyett, amelyen nem jó fiatal lányoknak csatangolni.

Ebben az épületben körülbelül ötödfélezer ember dolgozik. A bank nyugdíjpénztárral, intézeti orvosokkal, dalkörök és sportegyesületük anyagi eszközeinek biztosításával és számtalan más intézménnyel gondoskodik róluk, fizetésükön kívül is. Több iskolában vannak a banknak alapítványai, amelyeket tisztviselők gyermekei számára tartanak fenn.

Több gyermekes családapák, gyermekágyas alkalmazott nők rendkívüli segítyt kapnak. A banknak üdülőtelepe van la Bauleban, szanatóriuma Bligny-ben, alkalmazottai számára.

Végül felsorolok egynéhányat azon külföldi városok közül, amelyekben e banknak fiókja van: London, Szentpétervár, Moszkva, Odessa, Konstantinápoly, Kairó, Alexandria, Port-Said, Jaffa, Jeruzsálem, Madrid, Barcelona, Szevilla, Valencia, Genf, Bruxelles.

A bank checkjei, hitellevelei készpénzt jelentenek Mincapoliszban, Pretoriában, Mukdenben, vagy Kolozsvárott egyaránt.

Párisi fiókjainak száma már túl van a százon, Franciaországnak alig van már városa, ahol fiókja ne volna, e vidéki fiókok száma napról-napra szaporítják őket — ma már százötven körül jár.

Ime az, amiből nagyjában fogalmat lehet alkotni arról, mi rejlik e szó mögött: Párisi nagybank.

Szegedi tanítók passzív rezisztenciája.

(Saját tudósítónktól.) A szegedi tanítóság igen el van keseredve Szeged város tanácsa ellen, amiért az — a tanítók vélt sérelme szerint — jogos érdekeiket állandóan mellőzi. A szegedi tanítók 420 koronás lakásbérét 720 koronára emelte föl egy indítványra a közgyűlés. A határozatot a tanács megbízásából Turóczy Mihály dr főügyész megfőlebbezte. A tanítói lakbérrek ügyét véglegesen még mindig nem döntötték el s ezért, valamint a főllebbezésért neheztel a tanítóság. A szegedi tanítók, mint azt egyes szegedi lapok megírták passzív rezisztenciát határoztak el. Kimondták, hogy semmi egyéb munkát a városnak nem végeznek, mint amire hivatásuknál fogva szorosán kötelezve vannak. Kivonják tehát magukat minden ingyenes közművelődési tevékenységből.

Ez elhatározáshoz hiven, elsősorban Szeged egyik legrégebbi közművelődési egyesületéből, a Szegedi Daloskörből léptek ki a tanítók. A daloskör ezzel válságos helyzetbe jutott, mert a kilépett tanítók tevékeny és igen használható tagjai voltak. De a válságot főleg az okozta, hogy Balogh Károly tanácsos, a kör elnöke a tömeges kilépések miatt lemondását határozta el. A tanítók ugyanis jórészt őt okolják azért, hogy a város tanácsa szerintük olyan mostohán bánnak velük.

E hírrel szemben értesülésünk szerint tény az, hogy a tanítóság elégedetlen a városi tanácssal, azonban ezideig még semminemű határozott akciót nem határoztak el, sőt a passzív rezisztenciát sem határozták el. Ezideig még csak nagy általánosságban egyénileg hangoztatták a passzív rezisztenciát, ténykedésre, testületi föllépésre nem határozták el magukat.

Ennek ellenére Balogh Károly tanácsos elhatározta, hogy a „Szegedi Daloskör“ elnöki állásáról lemond s lemondó-levelét ma meg is írta Mayer Márton, szegedi árvaházi gondnokhoz, a „Szegedi Daloskör“ alelnökéhez.

Mayer Márton ma munkatársunknak e kérdésben a következő felvilágosítást adta. Balogh Károly tanácsos urnak a „Szegedi Daloskör“ elnöki tisztségéről való lemondó-levelét még nem kaptam kézhez s így a lemondásról még mit sem tudok. Arról sem tudok, sőt határozottan megcáfolhatom, hogy tizenhárom tanító kilépett volna. Amennyiben a tanítók közös cselekvésre szánnák magukat és kilépnének a daloskörből, úgy akkor mindannyian szolidárisak lennének és én is, de a tanítók mindannyian kilépnének. Ma este lesz összejövételünk, amikor majd beszélünk a dologról s én azt hiszem, hogy nem fog sor kerülni a passzív rezisztenciára, mert békésen is el tudjuk intézni a dolgot.

Szeged város tisztviselői ugyszólván egyértelműen elítélik a tanítóság mozgalmát. Kétségtelen, — úgy mondják, — hogy a városi tanács a legnagyobb jóindulattal viselkedik a tanítóság érdekei iránt s méltánytalan, hogy a tanítók mégis országszerte Szeged rossz hírét költik s úgy tüntetik fel a dolgot, mintha Szeged a tanítókat rosszul dotálná. Szeged ebben a tekintetben nem érdemel szemrehányást, mert ugyszólván első helyen van azon városok között, mely a tanítóság szociális érdekeit különösen méltányolja. A tanítók más városi és köztisztviselők fölött előnyben vannak, mert hamarabb történik a kinevezésük, évenként 2—3 hónap szabadságuk van s könnyebben módjukban áll meliékiesen is keresni. Különböző tény, hogy a városi adminisztráció legbonyolultabb kérdése a tanítók fizetésének kérdése. Maguk a tanítók sem igen tudnak tájékozódni benne s a tanítóság ügyét valahogy általánosságban reorganizálni kellene.

Gaál Endre dr tanácsos a tanítók passzív rezisztenciájára vonatkozóan kijelentette, hogy a tanítók alaptalanul vádolják rosszakarattal a tanácsot. A lakásbérrel szóló közgyűlési határozatot csak azért főllebbeztette meg a tanács, mert annak azonnal való elfogadásával formahiba történt. A tanács különben is méltányosan akarja megoldani a tanítók lakásbérének kérdését, még pedig úgy, hogy a fizetés emelkedésével emelkedjék a lakásbér.

A politikai helyzet.

— Készülődés a pénteki ülésre. —

(Saját tudósítónktól.) A képviselőház pénteki ülését általános és élénk készülődés előzi meg valamennyi politikai párt részéről. A Kossuth-párt és a Justh-párt csütörtökön délután értekezletet tart, hogy további parlamenti magatartását megállapítsa. A Justh-párt, a pártönkivüli függetlenségek s a kizavardák vitarendező bizottsága csütörtökön ugyancsak összeül, hogy az obstrukcióra ismét fölkészüljön. A munkapárton ezzel szemben szintén erős mozgalom van abban az irányban, hogy a párt már a pénteki ülésén ellensúlyozni tudja valami módon az ellenzék harcát. Ennek egyik eszköze lesz egyebek közt az is, hogy munkapárti részről szónok jelentkezik a véderőreform mellett s így az obstruktorok még se tudják majd megakadályozni, hogy a katonai javaslatok tárgyalás alá ne kerüljenek.

Ezzel a harcias és jórészt taktikai készülődéssel párhuzamosan egymást kergetik azok a kombinációk és tervezgetések, melyek a válság békés egyezkedéssel való megoldásra irányulnak. Ezek a tervezgetések mind a választójog bevonásával próbálják megtalálni az alkalmas alapot a kibontakozásra. Justhékról tudvalevő, hogy másképpen meg nem békíthetők, mint a választójogi reform biztosításával, de a Kossuth-párt radikálisabb szárnya ugyancsak súlyt vet erre

a kérdésre s ezt a jelenségek szerint az ediginél is erősebben kifejezésre juttatja majd a közeledő parlamenti harcban. Egyik-másik ujság arról írt, hogy a pártban valószínűs szervezkedés folyik Déry Zoltán és Barabás Béla vezetése alatt az általános választójog mellett, mi azonban úgy tudjuk, hogy a párt választójogi álláspontjának tisztázását nemcsak Déryék óhajtják, de szinte kivétel nélkül a párt valamennyi tagja, köztük Gaál Sándor, a képviselőház volt elnöke is.

A munkapárt nagy részében ugyancsak megvan a hajlandóság arra, hogy a kormány és a többség határozottabb formában körvonalazza a választójog dolgában a maga fölfogását, még pedig a képviselőházban. Itt számolnak azzal is, hogy választások eseteére már előre tájékoztatnia kell a kormánynak és a pártnak a közvéleményt arról, hogy voltaképpen mik a szándékai a reformmal.

Héderváry Károly gróf miniszterelnök, aki a husvéti ünnepeket családjá körében, hédervári birtokán töltötte, ma visszaérkezett Budapestre. Ma jött meg tornyai birtokáról Justh Gyula is.

KÉSZÜLŐDÉS A DELEGÁCIÓKRA.

E hét végén, vagy a jövő hét elején Khuen-Héderváry Károly gróf miniszterelnök Bécsbe érkezik. A miniszterelnöki bécsi útját több fontos ügy teszi szükségessé. E hónap közepe táján Bécsben közös miniszteri értekezlet lesz, melyben véglegesen dönteni kell a delegációk összehívásáról. A közös indemnitás április végén lejár, azt meg kell hosszabbítani, vagy pedig el kell intézni az idej közös költségvetést.

A delegáció ülésezésének nyugodt menetét egyelőre még többféle elintézendő ügy befolyásolja. Ezek egyike személyi természetű. A magyar kormány és a munkapárt, sőt írhatjuk, hogy a magyar politikai világ is neheztel Auffenberg hadügyminiszterre, mert őt tartja a rezolúciós válság előidézőjének. Maga Khuen január 24-ike óta nem beszélt Auffenberggel és úgy mondják, hogy Bilinski közös pénzügyminiszter legutóbbi budapesti tartózkodása alkalmával már lépéseket tett arra nézve, hogy a miniszterelnök és a hadügyminiszter között levő személyi ellentéteket eloszlassa.

De tartani lehet attól is, hogy a magyar delegációban a munkapárti tagok részéről felszólalások lesznek Auffenberg politikája ellen. Épen e nehézségek, valamint a belső magyar politikai helyzet miatt nincs még megállapítva, hogy a delegációk csupán egy-kétnapos ülésezésre jönnek-e össze az indemnitás megszavazására, vagy pedig rendszeres ülésszak lesz a végleges költségvetés megállapítására. Mindkét esetben a delegációk ülésezése Bécsben lesz.

AUFFENBERG BUKIK!

A delegációs zavar elintézésére és ezzel kapcsolatban az Auffenberg-affér megoldására nézve az illetékes tényezők már megállapodtak. Eszerint az elintézés módja a következő lesz:

Lovag Auffenberg hadügyminiszter még a most következő közös miniszteri értekezlet előtt fel fogja ajánlani a lemondását, esetleg tényleg le is mond, amint azt két esztendővel ezelőtt Aehrenthal gróf külügyminiszter és Schönaich báró hadügyminiszter cselekedte. Auffenbergnek ez a lépése nem lesz egyjelentőségű a távozásával, mert lemondása a király előtt marad, aki a döntést egyelőre fenntartja magának. Viszont, ha mérlegeljük a helyzetet és a politikai perspektívát, sejtethetjük, hogy mint döntő a király Auffenberg ügyében, kinek eddigi működése Magyarország előtt ellenszenves s kinek dolga Ausztria előtt se szimpatikus.